त्र्राएयकाएउं

XVII.

तस्यां रात्र्यां व्यतीतायां विमले अभ्युदिते रवी। **त्रगस्त्यभ्रातरमृषिमामत्त्रयत राघवः ।। १ ।।** ग्रामत्त्रये वां भगवन् मुखमभ्युषितो निशां। द्रष्ट्रमिच्हाम्यगस्त्यं हि भ्रातरं ते प्यतं मुनिं ॥ १॥ गम्यतामिति तेनोक्तो जगाम र्घुनन्दनः। यथोपदिष्टेन पथा गच्छन् समवलोकयन् ।।३।। ददर्श रामः शतशः फुलकान्तारपादपान् । ततो अब्रवीत् समीयस्यं लच्मणं शुभलंचणं ॥ १॥ पश्य लक्मण रम्याणि वनस्यास्य शुभानि च । काननानि विचित्राणि फलमूलधरैर्दु मैः ॥५॥ श्रुभांश्च श्रुभगन्धांश्च सुस्वाहून् सुबह्रंस्तथा । पादपानां समूहांस्वं पश्य लच्मण सर्वशः ॥ ६॥ वानीरांस्तिनिशान् निम्बान् मधुकान् निचुलासनान् । ग्राम्रानाम्रातकांश्चेव तिन्दुकामलकांस्तथा ।। ७।। जम्बुतालकपित्यांश्च पनमान् वीजपूरकान्। सोमवृत्तान् कर्मरङ्गान् पियालांश्च क्वचित् क्वचित् ॥ ६॥ वर्जूरान् बद्रीश्चेव सालान् भल्लातकांस्तथा । कदल्तीवेत्रवेणूंश्च तथा चान्यान् सक्स्रशः ॥ १॥